

Karkulka

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

- 1: Dobrý den ptáčkové,
dobrý den lese.
Ráno je takové
překrásné, že se
zpívat chce hlasitě
lidem i kosům,
pavouci na sítě
navlékli rosu.
- 2: Dobrý den panenke,
dobrý den panenke,
jakpak ti říkají,
jakpak ti říkají?
Les je tu hluboký,
les je tu hluboký,
zůstávej při kraji,
zůstávej při kraji.
- 3: Že jsem takhle zbarvená,
říkají mi Červená.
Karkulka červená,
že jsem takhle zbarvená,
že jsem takhle zbarvená.
- 2: Dobrý den karkulko,
dobrý den karkulko,
hezky ti říkají,
hezky ti říkají?
Les je tu hluboký,
les je tu hluboký,
zůstávej při kraji,
zůstávej při kraji.
- 3: Proč mi všichni říkají,
že mám zůstat při kraji?
Vždyť touhle pěšinkou
chodila jsem s maminkou,
chodila jsem s maminkou.
- 4: Nedala si říci
dívka v červeném,
Vlk v houštině spící
právě leze ven.
- 5: Koukám, že slečna
velmi statečná
je, je, je,
když takto sama
jde do neznáma,
jé, jé, jé.
- 6: Ty budeš asi ten toulavý pes,
salámu ti nalámu, pěkně to sněz,
pěkně to sněz,
pěkně to sněz,
pěkně to sněz.

- 5: Děkuju mockrát,
salám já moc rád,
jé, jé, jé.
Ještě mě rmoutí,
co v koši z proutí
je, je, je.
- 3: Všechno v tomto košíčku
je pro moji babičku,
v košíčku proutěném,
nečmuchej tam, čert tě vem!
Nečmuchej tam, čert tě vem!
- 3: Je tam víno červené,
jako já je zbarvené,
též kapr na kmínu,
to má k svátku dnešnímu,
to má k svátku dnešnímu.
- 7: Kdepak bydlí přibližně?
Severně či jižně?
Stařenka šedivá,
kdepak asi přebývá?
- 8: Vrkú, vrkú, vrkú, vrkú,
já tě dobře vidím, vlku.
Kdo to volá, co to bylo?
To jen listí ševelilo.
- 8: Vrkú, vrkú, vrkú, vrkú,
já tě dobře slyším, vlku.
Někdo mluvil o vlkovi.
To jen zašustilo křoví.
- Kdepak asi přebývá
stařenka šedivá?
- 5: Za Černým vrchem,
pod velkým smrkem,
až vzadu.
V domečku zděném,
vždy uklizeném,
tak já jdu,
tak já jdu.
- 4: Dívka důvěřivá
kráčí lesem dál,
vlk, ta šelma lstivá,
jinudy to vzal.
- 8: I když jsem jen prostý holub,
snad připravím vlka o lup,
holub, holub, holub, holub,
připravím ho o lup, o lup.
- 1: Dobrý den babičko,
vnučka tvá dnes ti
přišla přát zdravíčko
a taky štěstí.
- 1: Děkuju děvečko,
že jsi tak hodná,
dneska to vínečko

vyžunknu do dna.

- 9: Proč máš tak velké oči, babi?
To mám, Karkulko, proto, aby
to abych tě lépe viděla.
- 9: Proč máš tak velké uši, babi?
To mám, Karkulko, proto, aby
to abych tě lépe slyšela.
- 9: Tobě narostly vousy, babi?
Ty mám, Karkulko, proto, aby
to aby mi zima nebyla.
- 9: Proč máš tak velkou pusu, babi?
Tu mám, Karkulko, proto, aby
to abych tě lépe pozřela.
- 4: Dívka hrůzou bledá
ani nedýše,
s babičkou se shledá
u vlka v břiše.
- 8: I když jsem jen prostý holub,
snad připravím vlka o lup,
holub, holub, holub, holub,
připravím ho o lup, o lup.
- Právě jsem byl informován holubem,
že náš vlk má zase něco za lubem.
V pušce mám kulku,
hledám Karkulku.
V pušce má kulku,
hledá Karkulku.
- 10: Tady je, tady je,
snad nám ještě ožije.
Vím co s tím, vím co s tím,
já ji z vlka vyprostím.
- 10: Ožila, ožila,
ožila, ožila,
na svět se nám vrátila,
na svět se nám vrátila
i se svou babičkou
i se svou babičkou
vystrašenou celičkou.
- 8: I když jsem jen prostý holub,
připravil jsem vlka o lup.
Ještě zbývá vyřešiti,
necháme-li zvíře žíti.
- 3: Já si vlka zašiju,
dobře ho použiju.
Ona si mě zašije,
dobře mě použije.
- 3: Bude mi tu hlídat dům
proti různým zlodějům.
Budu jí tu hlídat dům
proti různým zlodějům.

3: Dám mu starou matraci,
bude to vlk hlídací.
Dá mi starou matraci,
bude ze mě hlídací.
Dá mu starou matraci,
bude to vlk hlídací.

2: Červená karkulko,
proč ti tak říkají?
Já na tě celé dny
myslívám potají.

Až trochu vyrosteš
a budeš v rozpuku,
já bych tě, jestli chceš,
požádal o ruku.
O ruku.
O ruku.

3: Že jsem takhle zbarvená,
říkají mi Červená.
Karkulka červená,
že jsem takhle zbarvená,
že jsem takhle zbarvená.

3: Myslivečku zelený,
ty budeš můj milený.
Zelená, červená,
bude ze mě tvá žena,
bude ze mě tvá žena.

3: Že byla tak zbarvená,
říkali jí Červená.
Karkulka červená,
že byla tak zbarvená,
že byla tak zbarvená.